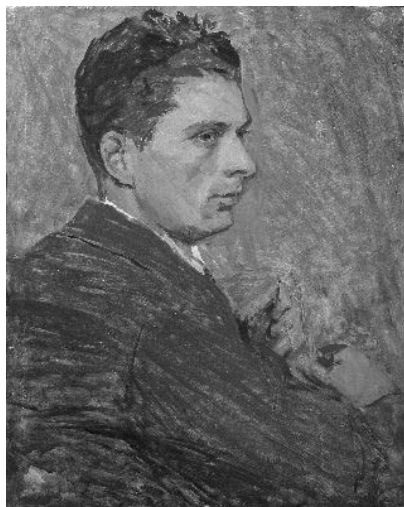

ТРУШ Мирон Іванович (01. 10. 1906, Львів — 24. 06. 1978, м. Краків, Польща) — спортсмен, фахівець у галузі звукової кінематографії. Син *І. Труша* та А. Драгоманової-Труш, онук М. Драгоманова та Л. Драгоманової-Кучинської (див. *Драгоманови*), брат *Аріадни* та *Романа Трушів*, двоюрідний племінник *Лесі Українки*. Навчався в Державній академічній гімназії у Львові (1916—22) та на електротехнічному відділенні механічного факультету Львівської політехніки (1926—28). З юних літ займався футболом, великим тенісом і стрільбою з лука. Належав до проводу спортивного товариства «Україна» (Львів); стояв біля витоків його хокейної секції; був нападником хокейної команди «Україна» (від 1930). Увійшов до складу польської хокейної команди м. Закопане (1934). Тогочасні спортивні експерти вважали його одним із найкращих хокеїстів Європи. Після завершення 2-ї світової війни — тренер однієї з хокейних команд Москви. Т. як нападник випрацював власний метод забиття шайби, який перейняли російські хокеїсти, зокрема його активно використовував заслужений майстер спорту СРСР В. Бобров. 1937 разом із братом Романом і К. Філіпом переміг у командних змаганнях зі стрільби з

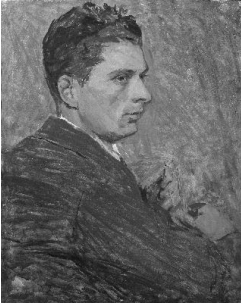
лука на чемпіонаті в Польщі, згодом став чемпіоном світу в командному заліку у Франції та посів 7-е місце за особисті досягнення. Цікавився фотосправою та кінематографією. 1931 спільно з братами Я.-П. і В.-Й. Слоневськими та С. Скодою заснував у Львові на вул. Шимоновичів (нині А. Мельника), № 5 кіностудію «Оріон-фільм», обладнану унікальною апаратурою для звукової зйомки, де записували перші кіноновини, проводили дослідження в галузі звукового кіно. Як відповідальний за фотозйомку та якість звуку, Т. брав участь у створенні 8-и звукових фільмів про архітектурні пам'ятки Львова (1932). Наприкінці 1930-х рр. обласне управління НКВС сфальсифікувало справу проти Т., який до початку 2-ї світової війни працював інженером на автоматичній телефонній станції у Львові. 1940 заарештований за звинуваченням у причетності до діяльності ОУН, але за відсутністю доказів його відпустили через місяць. У листопаді 1944 заарештований вдруге і 1945 засуджений до 20-ти р. ув'язнення. Покарання відбував у Воркуті, де він телефонізував шахти. 1956 переведений у м. Углич Ярославської обл. (обидва — РФ). Незважаючи на клопотання матері, адресовані Л. Берії, Т. звільнено лише невдовзі після смерті Сталіна — у жовтні 1956. У листопаді цього ж року отримав дозвіл на виїзд до Львова, а невдовзі — на переїзд до Польщі. Зневірений у перспективах проживання в УРСР, він оселився в Новій Гуті. Останні 20 р. мешкав у Кракові, де працював керівником відділу продукції в господарському кооперативі. У Національному музеї у Львові зберігається його портрет, створений І. Трушем у 1930-х рр.

Рекомендована література

1. Біла О. Родовід Трушів // Школа мистецьких традицій. Діалог поколінь: Мат. регіон. наук.-практ. конф. на тему «Художник, мистецький критик і громадський діяч Іван Труш та його вплив на мистецьке життя Львова». Л., 2020.

О. Я. Біла

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Труш Мирон Іванович / О. Я. Біла // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-888522>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).